

Phạm Phan Lang

Nhớ Quê

*Xa xa khuất nẻo quê nhà,
Lòng đau đời đoạn vẫn là phải đi.
Đưa tay gạt lệ phân kỳ,
Từ nay cách biệt còn gì quê ơi,
Bơ vơ xír lạ một đời,
Nhớ quê quay quắt bên trời viễn phương
Cho dù cách trở dặm đường,
Mai kia một nọ cố hương tìm về.*

Nguyện Cầu Mẹ

Đã bao năm rồi con đi tìm Mẹ
Mẹ của con và Mẹ của quê hương
Mẹ ở đâu những ngày tháng đoạn trường
Con tìm Mẹ ở khắp nơi mọi chỗ
Mẹ yêu dấu, quê hương mình khốn khổ
Còn đau nào hơn nước mắt nhà tan
Còn nhục nào hơn quỳ gối xin van
Dâng biển đất cho lũ Tàu gian mãnh
Bọn cộng nô đã gây bao thảm cảnh
Ngồi trên vàng để dân tộc làm than
Chúng vét vợ, lường gạt và dã man
Bắt bỏ nhốt bao người dân vô tội
Thương làm sao những cụ già nghèo đói
Lê thân tàn mong kiếm được miếng ăn
Xót xa thay những em bé không chân
Trời Đông rét tằm thân gầy run rẩy
Mẹ ơi vì quê hương xin Mẹ hãy
Cứu dân mình thoát khỏi ách Cộng, Tàu
Xin Mẹ trừ lũ qui dữ thật mau
Trả no ấm, hòa bình non nước Mẹ
Con ngồi đây trong chiều tàn quạnh quẽ
Thắp hương lòng con khẩn nguyện Mẹ yêu
Rồi mai đây sẽ có những buổi chiều
Nắng rực rỡ trên xóm làng yêu dấu...

phamphanlang

Thơ phamphanlang, nhạc Vĩnh Điện, ca sĩ Hoàng Tường trình
bày: <https://www.youtube.com/watch?v=EutzJjdVCUk>

Mai Chi Về

Mai chị về

*Ven lối mòn yêu dấu cũ,
Rặng liễu thưa ử rữ cạnh bờ đê.
Bốn mươi ba năm rồi
Chị đã xa quê,
Nay trở lại lòng ử ê em ạ.*

Chị ra đi

Bơ vơ nơi xứ lạ,

Em bên này

Lệ đắng mãi tuôn rơi.

Mai chị về

Chị sẽ khóc em ơi,

Thương dân mình sao sống đời khổ nhọc.

Trời hồi đã bao năm

Đọa đày lừa lọc,

Lũ vô nhân

Gieo rắc vạn đau thương.

Ngày ấy chị đi

Lòng cứ mãi vẩn vương,

Thương em ở lại lo tìm đường lao động.

Mai chị về

Sẽ hát vang trong trời cao biển rộng,

Mang về em một hy vọng

Tự Do.

Bốn mươi ba năm

Chị cầu mãi

Mong Trời cho,

Hãy gắng đợi

Hồi em yêu

Niềm ước mơ em ạ.

Mai chị về

Sẽ mang từ xứ người bao điều mới lạ,

Điều ấy là Dân Chủ Tự Do.

Đã bao năm dân ta mãi mòn xin mãi,

Trời sẽ cho!

phamphanlang

Biển Quê Nhà

(Năm 2016, công ty gang thép Formosa ở Hà Tĩnh thải hóa chất ra biển làm cá chết trắng tại bốn tỉnh miền Trung: Vũng Áng, thị xã Kỳ Anh, Hà Tĩnh, sau đó lan ra Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên Huế. Đồng thời gây ra những thảm họa lớn ảnh hưởng đến sức khỏe, công ăn việc làm, môi sinh, ngành du lịch biển và cuộc sống của cư dân miền Trung.)

Sáng nay nhìn ra biển
Bỗng nhớ biển quê nhà
Biển xưa giờ đã chết
Ai giết biển quê ta?

Cá bạc nằm trắng xóa
Phủ lấp biển cát vàng
Ngoài khơi thuyền vắng bóng
Ôi quạnh quẽ màu tang.

Lòng đau đêm trăn trở
Khóc vụn nước điêu linh
Thương dân nghèo khốn khổ
Trời hỏi xin thương tình.

Cho nhà nhà nó ấm
Vui chim hót vườn mai
Hoa tầm xuân nở nụ
Thanh bình về nơi nơi.

Ngày mai về phố biển
Nắng rực rỡ cát vàng
Khoang thuyền khảm đầy cá
Người người hát ca vang...

phamphanlang

*Những ai đã chết vì sông núi
Sẽ sống muôn đời với núi sông*

Nỗi Lòng Mẹ Tháng Tư

Mẹ ngồi đốt mớ bông bong,
Mong con mong mãi vẫn không thấy về.
Xa xôi muôn dặm sơn khê,
Con đi từ dạo giặc về lâm than.

Tháng Tư gầy sủng tan hàng,
Nước non lâm cảnh điêu tàn vì ai?
Xứ xa con có đêm ngày,
Quyết tâm quang phục một mai trở về?

Con ơi hãy nhớ lời thề,
Chấp tay Mẹ nguyện ngày về không xa.
Tháng Tư đã đến lại qua,
Còn bao lâu nữa nước nhà an vui?

phamphanlang

Mơ ta về

Một hôm bỗng nhiên ta tìm lại
Dòng sông xưa in bóng mây trời
Chung quanh vắng vẻ không oanh yến
Những giọt thu buồn lặng lẽ rơi.

Cây đa cũ giờ không còn nữa
Chỉ rặng tre già đứng khóc mưa
Con sông ngày ấy nay vui cạn
Như cõi lòng ta đã mấy mùa.

Chân nhẹ bước lối mòn hiu quạnh
Thương quê nghèo lắm nỗi lao đao
Chốn xa ấy nay chỉ là dư ảnh
Biết tìm đâu những cụm hồng đào

Nhớ Xuân nào mai vàng mơn mớn
Bên Mẹ Cha riu rít nói cười
Bánh mít trái ôi tha hồ chọn
Ngậm ngùi nhớ lại những ngày vui.

Bao giờ mới được về thăm mộ
Nơi Mẹ hiền đã ngủ bao niên
Gió ơi xin hãy mang niềm nhớ
Trái chứt lòng ta khắp mọi miền.

*Thần thơ lạc bước vào sân cỏ
Không thấy bóng người bướm nhớn như
Bên gốc dừa khô làm ghé dựa
Lòng buồn nhớ lại những ngày thơ.*

*Lim dim giấc mộng dường như thật
Về lại quê nhà phố chợ đông
Tìm quanh tìm quẩn nhưng đâu mắt
Trường cũ người xưa lệ đôi giòng.*

*Chùa chiền rêu phủ buồn cây cảnh
Phố xá đông người lắm cuồng quay
Không bóng hình xưa người trai lính
Ai mất còn ai giữa cuộc vầy.*

*Biển ôm mặt nhìn ta mà khóc
Hải âu buồn réo gọi thỉnh không
Thuyền lắc lư giữa giòng sóng bạc
Thương nhớ ai ta bỗng khóc ròng.*

*Không gì lưu luyến thì thôi quách
Tĩnh giấc mộng ngày lệ vẫn tuôn
Tâm tư trĩu nặng lòng uẩn khuất
Nhu ánh tà dương đậm chút hồng.*

*Nếu được ta về tìm hài cốt
Thắp nén hương nắm mộ bên đường
Những ai đã mất nằm lặng lẽ
Chốn huyết sâu thương tiếc quê hương.*

phamphanlang